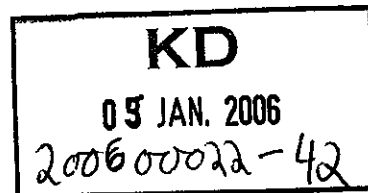

ROGALAND
FYLKESKOMMUNE

FYLKESRÅDMANNEN
Opplæringsavdelingen

Utdannings- og forskningsdepartementet
Postboks 8119 Dep

0032 OSLO

03.01.2006

Deres ref:

Saksbehandler: Arne Dybwad
Direkte innvalg: 51 51 67 17

Saksnr. 05/05417-003
Løpenr. 000191/06
Arkivnr. A42 &00

FORSLAG TIL ENDRINGER I OPPLÆRINGSLOVEN - OPPLÆRING I HELSEINSTITUSJONER OG BARNEVERNINSTITUSJONER – HØRING

Vedlagt oversendes høringsuttalelse fra Rogaland i forbindelse med forslag til endringer i opplæringsloven – opplæring i helseinstitusjoner og barneverninstitusjoner fra Rogaland fylkeskommune.

Saken skal behandles politisk i fylkesutvalget i Rogaland Fylkeskommune 24. januar 2006. På bakgrunn av høringsfristen 4. januar 2006 oversendes nå den administrative behandlingen av høringsuttalelsen til departementet.

Fylkesrådmannen tar forbehold om at den politiske behandlingen av høringsuttalelsen kan få et annet utfall enn den administrative behandlingen som nå oversendes departementet.

Saksprotokollen ettersendes departementet når høringsuttalelsen er ferdigbehandlet politisk i Rogaland Fylkeskommune.

Med hilsen
Rogaland Fylkeskommune
Liv Fredriksen
Liv Fredriksen
fylkesrådmann

Magne Nesvik
Magne Nesvik
fylkesdirektør

Vedlegg : Høringsuttalelse fra Rogaland Fylkeskommune

POSTADRESSE
Sentrum Postboks 130
4001 Stavanger

BESØKSADRESSE
Arkitekt Eckhoffsgt. 1
4010 Stavanger

TELEFON
51 51 66 00

TELEFAKS
51 51 68 90

BANKGIRO: 3201.05.50520

E-POST: firmapost@rogfk.no

INTERNETT: www.rogaland.no

HØRINGSUTTALELSE FRA ROGALAND FYLKESKOMMUNE FORSLAG TIL ENDRINGER I OPPLÆRINGSLOVEN-OPPLÆRING I HELSEINSTITUSJONER OG BARNEVERNINSTITUSJONER- HØRING

Rogaland fylkeskommune har organisert opplæringen for barn og unge i sosiale og medisinske institusjoner rundt to skolesentre, i Haugesund og Stavanger. I kommuner der det er etablert barnevernsinstitusjoner med et omfattende behov for et opplæringstilbud har vi inngått rammeavtaler med kommunene.

Erfaringer som fylkesrådmannen har gjort i Rogaland, tilsier at opplæringsvirksomheten for barne og unge i institusjoner har betydelige fordeler av å være tilknyttet skolesentre med høy skolefaglig kompetanse og et administrativt nivå med skoleadministrativ kompetanse og et formelt forvaltningsansvar. Det er det samme administrative apparatet som har ansvar for avtaler med kommunene om kjøp av skoleplasser på elevens hjemmeskole og rammeavtaler om opplæringsvirksomhet med kommuner der det er etablert institusjoner. Den organiseringen som er valgt i fylket sikrer god skolefaglig kompetanse gjennom de to sentrene og god administrativ kompetanse gjennom organiseringen i fylkeskommunenes opplæringsavdeling.

Vår erfaring er at det er viktig ikke å splitte sterke fagmiljø, konsekvensene blir lett et dårligere tilbud til barn og ungdom i en allerede vanskelig livssituasjon. Barn og unge i institusjon har ofte en problematikk som har både helsefaglige og sosialfaglige innslag. Etter vår oppfatning vil elevene profitere på å få opplæring ved et skolesenter som har faglig kompetanse på begge områdene.

Kontinuiteten i form av kjennskap og kunnskap om elever som skolesentrene har, representerer i dag en betydelig kvalitet i forhold til overgang mellom skoler og fra grunnskole til videregående skole. Skolesentrene har også veiledningsansvar i forhold til kommuner som har elever i sine skoler etter opplæringslovens § 13.2.

I den interne høringen som fylkesrådmannen har foretatt har rektorene ved våre to skolesentre argumentert for alternativ 1 og 2 i høringsutkastet. Vår kontakter i sakens anledning med helseforetaket, kommunene og den lokale BUF-etatsledelsen tilsier også at Rogaland fylkeskommune har bygd opp et system som våre samarbeidspartnere er fornøyd med.

I prosessene rundt de ulike alternativene for organisering av opplæringstilbud for barn og unge i sosiale og medisinske institusjoner har det vært viktig for Rogaland fylkeskommune å legge avgjørende vekt på ivaretagelse av elevenes rettigheter og muligheten for et optimalt opplæringstilbud, tilpasset elevens helse- og livssituasjon. Det tror vi best skjer ved at opplæringsoppgaven og opplæringsansvaret holdes på en og samme hånd.

I tråd med dette vil vi foreslå en videreføring av dagens modell med en utvidelse av fylkeskommunens ansvar til også å gjelde private institusjoner som helseforetaket eller BUF-etat har inngått avtale med.

Med samme begrunnelse vil vi foreslå at det er den fylkeskommunen der institusjonen ligger som må ha ansvaret for opplæringsvirksomheten.

Hvorvidt andre måter å organisere dette på kan gjøre de økonomisk-administrative utfordringene enklere å løse, er vanskelig å si. Etter Rogaland fylkeskommunens oppfatning

må det uansett utvikles et enkelt indikatorsystem som sikrer den offentlige instans som skal gjennomføre opplæringen de nødvendige ressursene. Dette systemet må kunne utvikles uavhengig av om det er kommunene, fylkeskommunen eller staten som har driftsansvaret.

Etter en samlet vurdering går Rogaland fylkeskommune inn for alternativ 1 og 2 som innebærer at fylkeskommunen får ansvar for opplæring i både offentlige og private helseinstitusjoner. Videre at opplæringsansvaret i barneverninstitusjonene flyttes fra beboerens hjemfylkeskommune til fylkeskommunen der institusjonen ligger.

Faglig sett vurderer fylkesrådmannen det slik at det er dette alternativet som i best mulig grad imøtekommer de kriterier som skisseres i høringsdokumentet med hensyn til kontinuitet og kvalitet på opplæringen. Et forvaltningsorgan vil ha ansvar for hele området og kunne vurdere tilbudene helhetlig.

Alternativ 1 og 2 vil representere en betydelig økning i oppgaver for fylkeskommunene med tilsvarende økning i utgiftene. Siden det er stor forskjell mellom fylkene når det gjelder institusjonsplasser, må det utarbeides et system for finansiering av virksomheten.

Ingen fylkeskommune, heller ingen kommune eller noe statlig organ vil påta seg dette ansvaret uten at det er sikret full økonomisk kompensasjon. Rogaland fylkeskommune er av den oppfatning at denne oppgaven må løses uavhengig av ansvars plasseringen. At dette blir gjort og at det blir oppnådd enighet mellom staten og fylkeskommunene om finansieringen, er en forutsetning for fylkeskommunens anbefaling av modell 1 og 2.